

ПЛѢВЕНСКИ

ГЛАСЪ

(Бившъ в. »Недѣля«).

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвенски Гласъ“, ще излиза вѣка Сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления, на вѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣщава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко, което се отнася до вѣстника, като: пара, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се изпраща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвень. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бѣждатъ платени обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

О П Р Ѣ Д Е Л Е Н И Е

№ 386

Плѣвенски Окръженъ Сждъ въ распоредително засѣдание на двадесетъ и четвъртий Априлъ хиляда осемстотинъ деветдѣсетъ и шеста година въ съставъ: Прѣдсѣдателъ Ив. Желѣзковъ, членове: Георги Ив. Вацовъ и Ив. Хр. Фиковъ при подсѣкретаря М. Марковски и при участие на Помощникъ Прокурора Лазаръ Лазаровъ слуша доложената отъ члена Фикова молба отъ Анастасия Манжолица, при която като прѣдставлява едно удостоверение, моли да се допусне осиновяването на Тодорица Цѣлова.—

Сждътъ, слѣдъ доклада и заключението на Помощникъ Прокурора като взе прѣдвидъ: че сждътъ съ опрѣделение под № 351 отъ 13-й Априлъ е отказалъ на просителката осиновяването понеже въ свидетелството под № 1438 отъ Плѣвенското Градско Общинско Управление е казано, че осиновяването ще бѣде облагодѣтелствувано отъ осиновитѣлката, че закона допуша осиновението на лицата ако това осиновение е въ тѣхна полза, че просителката сега прѣдставлява друго свидетелство под № 2976 отъ същото Общинско Управление гдѣто е казано, че осиновяемата ще се воспользува отъ това осиновение на тия основания сждътъ,

ОПРЕДѢЛИ:

Допуша осиновението на Тодорица Ц. Боюклийска отъ Анастасия Манжолица и двѣтъ ж. ж. отъ гр. Плѣвень.

На първообразното подписаха: Прѣдсѣдателъ Ив. Желѣзковъ, члѣнове: Георги Ив. Вацовъ, Иванъ Фиковъ при Подсѣкретаря М. Марковски Вѣрно:

(м. п.) Прѣдсѣдателъ: Ив. Желѣзковъ
Секретарь: Т. Макашиловъ 1—1

Россия и нейното покровителство.

Нѣкои отъ нашитѣ опозиционни вѣстници, които иматъ за свой идеалъ постоянно да вѣсватъ раздоръ мѣжду Россия и България, колкото пхти се употреби за Россия думата „покровителка“, то тосъ частъ я подвизматъ и глѣдатъ да експлоатиратъ съ нея, като че ли тя показва подчинението на България спрямо Россия

и навождатъ за това като примѣръ Польша. Ний не мислимъ, че това експлоатирание ще има успѣхъ, защото вѣсвой съвѣстенъ човѣкъ вижда коя е цѣльта, която се гони съ това експлоатирание, нъ мислимъ, че не е злѣ да се освѣтли този въпросъ и да се разбере истинското значение на думата, тѣй щото да се отмахне и онова малко впечатление, което тя може да произведе върху нѣкои умове. Думата покровителъ може да се употреби и се употребява и мѣжду частнитѣ лица и мѣжду народитѣ и държавитѣ. Мѣжду частнитѣ лица употребена тя нѣма друго значение, освѣнъ на една учтивость. Сжщото е и мѣжду народитѣ. Вѣски човѣкъ по-слабъ може да си има своя покровителъ, тѣй сжщо и вѣски малкъ народъ. Нъ тѣзи покровителства сж естествени и не почиватъ на никакви задължения формални, освѣнъ на задълженията, които проистичатъ отъ естественъ имъ интересъ на любовь, симпатия и самосъхранение. Мѣжду държавитѣ, обаче, думата покровителъ може да се употреби и разбере двояко. Мѣжду тѣхъ може да бѣде и естествено покровителство и формално покровителство, което се нарича и протекторатъ въ мѣждународно отношение. Първото се свързва на общо основание, както става мѣжду частнитѣ лица и народитѣ, а второто—чрѣвъ формаленъ договоръ. Въ първото нѣма никакви условия и задължения, освѣнъ тѣзи, които проистичатъ отъ свободната воля, отъ взаимнитѣ интереси и симпатии, а въ второто едната отъ контркующитѣ страни се нагърбва съ извѣстни задължения, срѣщу които и другата приема задължения. Въ случая се явява въпроса, отъ коя категория е покровителството на Россия къмъ България, или онова на руския народъ къмъ българския? Явно е, че всички, които говорятъ, разбиратъ естественното покровителство, тѣй като формалното покровителство не може и да се подразбира, защото то грѣбва да бѣде основано на формаленъ договоръ, а подобно нѣщо не сжществува. Другъ е въпроса за държавитѣ, които сж имали или иматъ и сега договоръ за тази цѣль. Нравственното покровителство на Россия върху малкитѣ пра-

вославни държави на Истокъ не е една учтивость, измислена отъ този или онзи, нъ сжществува по силата на нѣщата и вѣковетѣ. Слѣдъ паданието на Византийската империя и нахлуванието на турцитѣ въ Европа, бѣше Рус. Имп. По-легка-легка тя се усили и по силата на своето могщество тя почна да се явява като покровителка на угнетенитѣ православни населения въ Истокъ. За тази цѣль тя е водила нѣколко войни съ Турция и въ резултатъ е добила освобождението на една частъ отъ гърцитѣ, сѣрбитѣ, ромнитѣ и българитѣ. Прѣвъ течението на настоящий вѣкъ се разви и принципътъ на народноститѣ въ цѣла Европа, а въ Россия наредъ съ това се разви и славянската идея, тѣй като руситѣ не бѣхъ распокжсани, както другитѣ народности, за да се яви идеята на панрусизма, и това даде една нова сила на руския народъ да иска да покровителствува не само православнитѣ, нъ още и славянитѣ. Нъ тази сила и тази идея не е още тѣй развита въ руското общество, както е развита идеята за покровителствуванието на православието. Отъ друга страна, всичкитѣ православни народи въ Истокъ, включително и ний българетѣ, вѣкога сме глѣдали на Россия, като на своя естествена покровителка и сме чакали освобождението си отъ нея, което и стана. Слѣдователно, естественъ контрактъ е сжществува въ вѣковетѣ мѣжду силната Россия и слабия български народъ. Слѣдъ освобождението ний слѣдваме да наричаме Россия покровителка и руския Царъ свой покровителъ. Съ това прѣстжпление ли правимъ или прѣдателство? До 1856 г. крайдунавскитѣ княжества бѣхъ подъ формалния протекторатъ на Россия, нъ съ това въ що се унижихъ тѣзи държави? Ний нѣмаме никакъвъ формаленъ договоръ за протекторатъ отъ Россия, па и не можемъ да го имаме, защото по Берлинския трактатъ България е поставена подъ гаранцията на великитѣ сили, които сж го подписали, а пѣкъ ний нито сме измѣнили вѣрата си, нито народността си, щото да имаме страхъ, че Россия за напѣдъ ще се откаже да не бѣде естественната покровителка. Тѣзи които иматъ интересъ да вѣсватъ раздоръ и

умрава мѣжду Россия и България, постоянно напиратъ на факта, че Россия била покровителка и на Полша, и че послѣдната, ако и да била славянска държава, Россия не само че я прѣвзела, нѣ още я и раздѣлила съ другитѣ двѣ нѣмски държави. Това е едно искусственно твърдение, което има за цѣль само да хвърли прахъ въ очитѣ. Полския въпросъ съвѣмъ различава отъ българския. Нека ни послужи за това историята. Мѣжду Россия и Полша е имало постоянна вражда. Мѣжду тѣхъ е имало постоянни войни на животъ или на смъртъ. Полша е била за Россия сжщо такъвъ неприятель, както е Германия за Франция, и Россия се е борила за самосъхранението си. Кой може да ни увѣри, че ако полскитѣ царе бѣхъ надвили на Россия, щѣхъ да бждатъ по великодушни къмъ рускитѣ. Еднитѣ сж православни а другитѣ католици. Идеята славянска още я нѣмаше на срѣдата и раздѣлението на Полша стана по силата на идеитѣ, които прѣобладавахъ въ осемнадесетий вѣкъ и въѣствие главно на това, че въ Полша нѣмаше народъ, а имаше само благородни. Държавната идея бѣше отдѣлна и личнитѣ блага прѣдимствувашъ. Причинитѣ, които сжществувашъ за умразата мѣжду Россия и Полша, географически, държавни и религиозни, нѣма ги и неможе да ги има мѣжду Россия и България. Напротивъ, мѣжду Россия и България сжществувотъ такива връзки на взаименъ интересъ, по причини държавни, географически, религиозни и племенни, щото мѣжду тѣхъ всекога ще има единъ естествеиъ съюзъ, който ще се основава на взаимната любовъ и признателностъ, и ний всекога, безъ накрънение на достойнството на България, можемъ да наричаме нея и нейнитѣ царе наши покровители.

Хроника.

*** На 6 Юний т. г. въ Плѣвен. Окр. Сждъ, се глѣда углавното дѣло по обвинение на Трифонъ Райковъ, Марко Димитровъ и Мерко Нановъ, въ прѣдумишено убийство Санди Тодоровъ отъ Плѣвенъ.

Дѣлото се отложи по неявката на нѣкои свидѣтели, показанията на които спорѣдъ прокуратурата имали съществено значение.

*** На 9 с. м. Окр. Сждъ, ще засѣдава въ с. Хубаве по друго углавно дѣло.

*** Отъ едно приятелно писмо изъ София извличаме следующето: „мѣжду г. Грекова и г. Начовича отъ нѣкой денъ сж се водили преговори, за да поеме първий Министерството на Външнитѣ дѣла въ Кабинета на г. Стоилова. Това е за вѣрване, защото се знае отъ положително мѣсто че г. Грековъ се билъ разочоровалъ отъ Стамболовитѣ Либерали“... б. р. Ние го знаехме много отдавна, че г. Грековъ не може да иди далечъ по пътя който Стамболиститѣ му бѣхъ посочили; защото знаехме и вѣрвахме, че съ изборътъ му шефъ на Народната Либер. Партия! не бѣ за друго освѣнъ да посжживятъ умирающата си партия. За това видисе нашитѣ се тукъ, почнали да пеуватъ по адресъ скороизбрания си шефъ г. Грековъ. Много добръ ще направи да ги остави. Инатъ г. Петковъ иматъ г. Халачовъ, на най сѣтня иматъ и г. Табаковъ, които *твърдо достойно* ще представляватъ една партия, която *най голѣми заслуги* е принесла на България!!

*** Мѣжду въпроситѣ, които е ималъ да занимава мѣстния хигиенически съвѣтъ, сж биле и докладитѣ, както на Округа отъ Окр. Лѣкаръ Д-ръ Живковъ така и на Град. Лѣкаръ Д-ръ Бжезински. Д-ръ Бжезински съобщилъ, че мѣжду работницитѣ, майстори, дошле тази пролѣтъ отъ друга дѣ, се появила вариола (шарка), която се распространила и въ градътъ изъ нѣкой кжци. Зети биле мѣрки за пазение заразенитѣ кжци, а работницитѣ изолирани вѣнъ отъ градътъ до воденицитѣ къмъ Ловчанското шосе.

*** Новостроящата се въ градътъ ни I-класна болница, била вече готова за

предаване. Очаквало се за Министерски пратеникъ за преглѣдъ и приемане. Казватъ, че била доста удобно направата ъ. Можемъ и ние да кажемъ, че се намѣрва на едно много добро и високо мѣсто въ градътъ ни.

*** Въ слѣдующия брой ще публикуваме по подробно описание на прѣдставитѣ отъ работилницата на г. Ив. Бурджовъ въ г. Плѣвенъ, разни землед. орджия, за които не бѣхме спомѣнали по преди, по единственната проста причина, че нарѣдъ съ фабриката на Г. Белешъ, бѣхъ и тѣзи на Г. Бурджовъ, безъ да имаше нѣкакъвъ надписъ за распознавание. Г. Ив. Бурджовъ е получилъ първа премия.

*** Отъ 3-ий того се почнахъ испититѣ на ученицитѣ при Плѣвенскитѣ Основни училища, а отъ 5-ий с. м. писменнитѣ испити при Плѣвенск. IV-кл. Дѣвическо и Окол. IV-кл. училища. Всички испити се прѣвършватъ въ основнитѣ училища на 20-ий Юний а въ класнитѣ — на 25-ий Юний.

Обръщаме вниманието на читателитѣ си върху статията „Россия и нейното покровителство“, която прѣпечатваме въ началото на вѣстника си, защото ако има въпросъ, съ когото най безсѣвѣстно да експлоатира нашата опозиция, то е този въпросъ. Тази статия по значението си заслужва да бжде прочетена отъ всекого.

*** На 2 того станахъ испититѣ на ученицитѣ и ученицитѣ отъ забавачницата въ салона на Дружеството „Съгласие“. Залата бѣше зрѣлхлена отъ слушатели. Ученицитѣ и ученицитѣ бѣхъ доста добръ подготвени. Всичкитѣ игри се изиграхъ много добръ, а и маршировката имъ биеше доста въ очи. Всичкитѣ дѣца вѣрвѣхъ въ тактъ, като възрастни. Успѣха бѣше очевиденъ, нече съмнение, че учителката прѣвъ годината е полагала доста усилия, за да приготви дѣцата, числото на които въ разни врѣмена прѣвъ годината не е спадало по долѣ отъ 50 и отъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Изъ въспоминанията на единъ живописецъ по бойнитѣ полета

Прѣведено отъ В. Робертовичъ

Слѣдва отъ брой № 23

И дѣйствително, ако оставя ми вече несъмнѣния фактъ на страна, че множеството на прѣстѣпницитѣ помѣжду единъ народъ, е за него една разваленна, болна организация, и, че политическитѣ прѣстѣпници отъ едно столѣтие, обикновенно, като мжченици за една идея се признаватъ почти за свѣтци на слѣдующитѣ столѣтия, тогава цѣлата процедура на влачението 1. 2. 3. или нѣколцина чловѣци къмъ мѣстото, кждѣто за тѣхъ е приготвенъ единъ остъръ ножакъ, или една въжена пряка — е така сжщо безправствено.

Поглѣднете на тюремния смотритель, какъ той распитва клиента си: желяе ли той да ѣде или да пие нѣщо прѣди езеку-

тирванието. — Поглѣднете на палача (джелатинъ) съ какво живо съучастие той распитва делинканта, дали въжето лѣжи хубаво върху шията му, дали примката трие. Каква сърдцеекърушителна грижа! — Приповновамъ се за едно подобно живо съучастие — съ прибавление още на простодушието (наивностъ) — въ централната Азия, кждѣто съвършено приготвени, къмъ закалване, прѣстѣпникъ, изви-ка понѣкогажъ на послѣдната си минута; Чакайте! Чакайте малко!“

„Какво има? бре!“

„Имамъ въ пояса си 20 гроша, глѣдай да не забравишь да ги прѣдадешъ на жена ми“

„Много хубаво; нѣмашъ повече нищо.“

„Нищо.“

„Слѣдователно държи се мирно!“

Централно — Азиатци сж въ туй отношението много по логични, отъ колкото Европейцитѣ; у тѣхъ напр. отрѣзватъ главитѣ за нѣкои по голѣми прѣстѣпления, а

пкъ за по малки отрѣзватъ ржцетѣ, ушитѣ, носовѣтѣ и въобще първитѣ членове съставляватъ двѣ екземплярни наказания. Срѣдне-азиатски Ханъ или Емиръ, който заповѣда да се отрѣже едно ухо на виновния прѣстѣпникъ е много по послѣдователенъ, казватъ, отколкото европейския сждия, който не позволява да се искриви даже единъ косъмъ на прѣстѣпника и не позволява да го обижаватъ, съ една дума, наопаки да го хранятъ хубаво, който заповѣда даже по нѣкогажъ да му се изпълняватъ неговитѣ каприци, а най сѣтне — да го убиватъ. — Вѣрвамъ, че Европейското общество трѣбвало би заради логиката, да се рѣши така сжщо; или да се введе отрѣзванието носовѣтѣ и ушитѣ или да се не введе, защото всичкитѣ тѣзи процедури на застрѣлванието, обѣсванието и закалванието прѣдставляватъ едно чисто наглѣдно обучение на едно дълбоко вкоренено варварство. Спорѣдъ моето лично мнѣние, общество-

които на испита се явиха 42. Всички присъстващи бяха задоволени от успѣха.

* * * Норвежския парламент за първия път е земал едно много благородно рѣшение като е отпусналъ по 1000 крони степендий за бѣдѣщи журналисти. Колко хубава за поддържане идеята, която е вече прокарана.

* * * На 27 Май т. г. изложението въ гр. Нижний Новгородъ е било отворено много тържественно. Министра на финансийтъ Г. Витте, е държалъ въ присъствие на императора, много научна рѣчь. Въ слѣдующитѣ броеве ще дадемъ по-добри свѣдения по това изложение.

* * * Въстанието въ Островъ Критъ за присъединяването му къмъ Гърция отъ денъ на денъ взема по сериозенъ характеръ. Даже западната частъ на острова жителитѣ на която до днесъ стояхъ мирни, изглѣжда, че и тя ще вземе участие въ въстанието. Ако турскитѣ войски не успѣятъ своєврѣменно да го потушѣтъ, скоро ще пламне и цѣлия островъ. Въ станалитѣ до сега въстания въстаницитѣ сѣ останали побѣдителни, защото се биели съ отчаяние. Тѣ сѣ заграбили отъ турцитѣ двѣстѣ пушки мартинки и една полубатарей. Имало доста убити и ранени и отъ двѣтѣ страни въ биткитѣ при Вокулесъ и Кисало. Гръцкото правителство се е застъпило за участъта на християнитѣ въ Критъ, вслѣдствие което Русия и Франция сѣ посвѣтвали портата да се постараетъ да потуши въстанието съ мирни реформи. Главната причина за повдигането на критянитѣ била голѣмитѣ злоупотрѣбления на турскитѣ чиновници.

* * * „Свобода“ въ единъ отъ миналитѣ си броеве публикува нѣкои интимни писма отъ Д. Тончевъ на Стамболова, съ цѣлъ да открие кирливитѣ дрѣхи на Тончева. „Народни Права“ признаватъ автентичността на тѣзи писма и като не могатъ да кажѣтъ нищо, защото сѣ ис-

тени, молѣтъ се на г. Грекова като водител на Стамболиститѣ да не обнародва вече подобни приватни работи, защото лошо бяло въ очитѣ на читателитѣ. . . . Ние се радваме и молимъ г-нъ Грекова ако има такива и други подобни на М. М. Радославовитѣ, да продължава обнародването. Това спорѣдъ насъ ще служи за урокъ на бѣдѣшитѣ ни политически мъже, че всѣко лошо нѣщо, рано или късно излиза на яве и автора му се излага спорѣдъ работата на общо презрѣние или уважение. Нека сега читателитѣ цѣнятъ политическата зрѣлост на двама акробати: Тончевъ и М. Радославовъ, които съ своитѣ ниски поклони къмъ единъ тиранинъ — Стамболовъ се падали на колѣне за единъ медаль, за една висока служба — управител или министър. И тѣзи двама господиновци се подвизаватъ за истини, либерални патриоти, когато съ своитѣ подвиги въ качеството си на длъжностни лица се биле плашило на човѣчеството. И Г. Радославовъ шефъ на народно либералната (*sic*) партия, който сѣ е окръжилъ съ разенъ сортъ чумагаши отчаква да дойде на властъ да управлява България, която *чернитѣ* консерватори сѣ я съсипали! Подобни либерали като тѣзи съ писмата, медалитѣ и каприцитѣ си се разочорovali по-голѣмата частъ отъ истинскитѣ патриоти българи, които въ дѣйствителностъ се биле либерални, защото въ своитѣ дѣйствия като длъжностни лица, сѣ се показали пазители на народнитѣ права и конституции.

* * * Прѣзъ миналия мѣсець въ Аккадатуръ, Селистринско, се обѣсило едно момче на възраст около 17 — 18 години. Спорѣдъ изслѣдванията се установява, че причината за да посегне на живота си този юноша била слѣдната: Не отдавна се поминали родителитѣ на нещастното момче, което до това врѣме било ученикъ. Слѣдъ като останъло сираче, прибира го единъ неговъ сродникъ и го праща на

нивата да копае. Момчето чистолюбиво, жѣдно за знание, като видело, че отъ сега нататкъ за него бѣдѣщето ще бѣде фатално, измѣчено, то излѣзло на края, свързало поясчето на дървото, пѣкнало си главата на приготвения клупъ и клѣтото момче цѣла нощ висело на дървото, до като най-подиръ го видѣли властитѣ.

* * * На 24 м. м. въ Куртъ-Бунаръ, намѣрило се убитъ човѣкъ въ стаята си гдѣто ношувалъ. Констатирало се, че убийството е станжло отъ провореца, който глѣдалъ къмъ нѣтъ.

* * * Спорѣдъ както се научаваме, прѣместванието на г. Н. Д. Ковачива въ нашия градъ било отлъжено за идущий мѣсець Юлий.

* * * Пишатъ ни отъ София, че наскоро ще излѣзе отъ печатъ многочаквания романъ „Нова Земля“ отъ г. Ив. Вазова.

* * * Съобщаватъ ни, че почитаемото ни правителство имало намерение въ идущето Нар. Събрание да внесе прѣдложения за опрощаване недоборитѣ за 1877—91 год.. Ако е вѣрно тева, почитаемото ни правителство ще избави съ хиляди съсипани даноплатци, които сѣ задлѣжили до шия на държавното съкровище. Отдавна трѣбвало да се опростѣтъ тия недобори, които повече бъркатъ за по-лесното събиране на текуцитѣ данъци, отколкото нѣкаква сума да се събира по-тѣхъ.

* * * На 26 м. м. въ градътъ ни се помина първото детенце на г. Н. Д. Ковачева — **Асень** слѣдъ кратко-врѣменно болѣдувание на двумѣсечна възраст.

* * * Научаваме се, че г. *Бобчевски* щѣлъ да подкачи изново издаването на в. „Черно Море“. Много добрѣ е намислилъ г. *Бобчевски* за гдѣто нѣма да се раздѣли съ любимата си професия — журналистиката. Ний отъ опитъ знаемъ, че журналисть съ нѣколко годишна практика трудно може да се залови съ друга работа. Неговия умственъ уравенъ е превикналъ постоянно да разсѣждава, да планира и

то можало би да държи въ вѣчній затворъ нотоарнитѣ (обрепознати) зловрѣдни субекти (прѣзрени лица), както посѣтватъ съ хищнитѣ животни.

Много пъти ма распитвахъ за моитѣ картини: вѣрвате ли вие дали ще бѣде възможно да се избѣгва войната? — Не, азъ настоявамъ на това, че такова нѣщо не е възможно при настоящето положение на общественото развитие, но съмъ съвършено далечъ отъ това, да прѣклоня главата си прѣдъ нравстаенността на войната, и вѣрвамъ, че трѣбва да се размислимъ много врѣме и да разсѣждаваме дълбоко върху тази крайна мѣрка, прѣди да я туримъ въ дѣйствие.

Много често ме укорявахъ, че съмъ прѣдставилъ войната отъ лошавата и отвратителната ѣ страна: като че войната би е имала двѣ страни една приятна и прѣвлекателна, а друга неятна и отвратителна. — Има само една война, въ която неприятелтъ е туренъ въ принуди-

телно положение, колко е възможно да търпи много, да губи, колко е възможно, много хора въ раненитѣ, убититѣ и плѣнитѣ въ която по слната страна дава на по слабата удари върху удари, безъ всѣко помилване, дорде слабата страна умолява за пощада (помилване.) Ималъ съмъ случай да говоря относително тѣзи сантиментални (трогателни), обикновенно происходящи отъ по високи обществени классове, разсѣждения върху войната съ таквисъ компетентни сѣдии, като съ княза Георгий Саксонски и съ покойния Принцъ Фридрихъ Карлъ Прусский — Богъ да ги прости и тѣхния отговоръ бѣше много краткъ:

„Всичко това претендиратъ хора които не познаватъ истинската война! Войната е нѣщо извѣрѣдно, чудно което стои въ прѣко противорѣчие въ катадневната християнска мораль (правоучение)“.

„Не бугай нищо, което е чуждо“ казва тази мораль — земи, грабни какво можешъ! проповѣдва войната; — *Не измвай никого, не дѣйствувай коварно — измвай измамвай!* — *Не убивай* изиска християнската мораль. — *Убивай за какавай!* заповѣдва войната; колко повече хора ти да убиешъ, толкова по голѣма награда ти ще получишъ въ този, така също и въ бѣдѣщия животъ. — И заради това че се упостошаватъ села, градища, даже цѣли страни, че лишаватъ отъ покривъ (стрѣха) стотини хиляди милиони човѣци . . . оставатъ ли не възнаградени! . . .

Василий Верешагинъ

Настоящия брой има шесть стр.

незабавно да го излага чрѣзъ печата. А да се изостави този умственъ плодъ неизразенъ — това е убийство за идеалния журналистъ.

* * Плъвенския Окол. Мировий Схдия Г. Иванъ Бошковъ е прѣместенъ за гр. Карлово, а на мѣсто него е назначенъ Ломския слѣдователъ Хр. Велювъ. — Длъжни сме да кажемъ, че въ три годишното си пребивание като Мировий Схдия, Г. Бошковъ е оставилъ слѣдъ себя си добро въспоменание на честностъ и справедливостъ. До колкото ни се простиратъ свѣденията, това прѣмѣстване е станало по желанието на самия — Бошковъ.

* * Плъвенския хигиенически свѣтъ, е земалъ мѣжду другитѣ си рѣшения, и слѣдующитѣ двѣ похвални: преди откриване селскитѣ училища да се държи на Г. Г. учителитѣ сказки по хигиената, за да можтъ и тѣ по нагледно да проповѣдватъ мѣжду насѣлението, и друго за да се земе една дезинфекциона машина, която ще служи въ случай на епидемия. По добро и неможеше да се откаква. Плъвенъ и околията, гдѣто никоги не е искорененъ дифтерита има най голѣма нужда отъ такава дезинф. машина. Прави честь на хигиен. свѣтъ, за такова рѣшение. —

* * Градската баня, която се ремонтираше отъ мѣсець врѣме, тѣзи дни ще бѣде свършена. Спорѣдъ както ни съобщаватъ очевидци, била е свършено поправена и приспособена за посетителитѣ. Градския свѣтъ щѣлъ да извѣсти кога ще бѣде отворена. Такъвъ ремонтъ грѣбаше отдавна да стане, защото въ положението въ каквото се намѣрваше прѣди, никой не можеше да се намѣри да я наеме. —

* * Военитѣ скоро ще се отгървятъ отъ калъта, която ся газили до казармата. Както виждаме, общината прави калдърмата по хавайственъ начинъ. —

* * Турцитѣ въ градътъ ни се основали читалище подъ название „Имдатъ“ (помощъ) въ върбишката махала. Идеята за основаването както се учимъ е била на новитѣ учители и прѣдсѣдателя на Тур. Училищно Настоятелство Х. Мехмедъ Вей. —

* * Какъ „Нива“ Завчера се яви въ редакцията ни ж. на г. Плъвенъ г. Дим. П. Мичовъ и се оплака, че като поискалъ стойността на двѣтѣ си акции, които ималъ у дружеството „Нива“ директорътъ му направилъ една смѣтчица, отъ която излизало, че Г. Мичовъ можалъ да земе само стойността на акциитѣ си до 1-й Януарий и вносветѣ безъ лихвитѣ за петѣхъ мѣсеци, които има правото да земе Г. Мичовъ. Напротивъ правено му отбивъ 3 0/0 съгласно уставътъ, а когато искалъ да му се каже колко му се слѣдва печалба, билъ изгоненъ! Ние не еднократно сме казвали, че поч. дружество „Нива“ не върши препоръчителни работи съ своитѣ акционери. Защо не си уреди работитѣ това дружество да бѣде малко по коректно за да не ставатъ тѣзи о-

плаквания? Въ такъвъ случай длъжностъ е на правителството, и грѣбова да земе мѣрки срѣщу подобно дружество. Прѣди два три мѣсеци, схцото бѣше направило и съ други двама акционери отъ с. Брѣстовець Цв. Думаня и Дечо Топовъ. Ревизора бѣше поискалъ нѣкой свѣдения по оплакванията, които биле тѣзи двоица акционери отпразвили въ Минист. срѣщу дружеството, то, дружеството, или съ други думи казано Г. Коларовъ, далъ удостоверение, че такива акционери, въ *повѣренното* му дружество не *существовали*. Обаче, когато се прѣдставили акционеритѣ заедно съ акциитѣ Г. Ревизорътъ, показалъ на Коларова всичко, като му се позволило *още* да направи бѣлѣжка, въ удостоверение, че *такива имало!*

Неразбираме каква ревизия ся прави. Ако на многобройнитѣ оплаквания срѣщу това дружество се правятъ такива отстъпки и ревизий, по добрѣ да се оставятъ и произволничатъ каквото щѣтъ съ „Нивата“ и да не става никаква дума за него. —

Случая съ Г. Мичова, ако и да е малозначителенъ, но той е поучителенъ за всеѣки акционеръ, които нека си отварятъ очитѣ, до като не имъ ги затворятъ.

* * На 28 Май въ София и околността станкло землетресение бѣзъ нѣкаква поврѣда. —

— Обръщаме вниманието на читателитѣ си върху стенографическитѣ бѣлѣжки по дѣлото за изгарянieto живъ на Денчо Тюфекчиевъ, печатани въ в. „Прогресеъ“ брой 67. Отъ тия бѣлѣжки тѣ ще видятъ, какво е вършила стамболовщината, за да се крѣпи на властъ. И тая стамболовщина, прѣдставлявана днесъ отъ свирчо, има крайното бесрамие да оплаква България!

— Дѣлото по обвинението на Ил. Лукановъ, Тотевъ и Цукевъ по истезанието на Денча Тюфекчиевъ се свърши въ Понедѣлникъ на 27 м. м. Обвиняемитѣ сж осждени: Лукановъ и Тотевъ по на 6 години тъмниченъ затворъ и Цукевъ на една година.

— На 27 м. м. въ Буда-Пещенското изложение е станало историческото шествие, при което знамената на разнитѣ народи, владяни нѣкога отъ маджаритѣ сж биле носени отъ разни високостоящи лица и навеждани прѣдъ маджарското знаме. Мѣжду тия знамена е било и българското. Ние съ съжаление констатираме обидата, която маджаритѣ сж нанесли на нѣкои славянски народности, въ числото на които влизаме и ние. Но можахме ли да очакваме нѣщо добро отъ маджаритѣ?

ОБЯВЛЕНИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1156

Плъвенската Земледѣлческа касса обявява на интересующитѣ се, че на 16-ий

т. м. въ 9 часа сутринта ще се произведе публична проданъ на слѣдующитѣ скъпоцѣнни вѣщи:

Единъ златенъ прѣстенъ съ диамантенъ камъкъ и единъ кръстъ съ брошь съ тридесетъ и петъ голѣми и малки диамантени камѣка.

Желающитѣ г-да да ги купятъ поканватъ се да се явятъ на опредѣлений срокъ въ помѣщението на кассата.

Кассиеръ: Контрôльоръ:
Цв. Караивановъ С. Цанковъ
1—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2983

Подписаний Иванъ Чолаковъ п. Схд. приставъ при Плъвенский Окр. Схдъ на П участъкъ на основание изпълнителный листъ № 2890 отъ 30 Августъ 1895 год. издаденъ отъ П Плъвенский Миров. Схдия въ полза на Ангелъ Пановъ отъ гр. Плъвенъ срѣщу Абдурманъ Бозаджи отъ гр. Плъвенъ за искъ 253 лева съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика че олъ 10 Юний т. г. и до 31 денъ ще провавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една кжца въ гр. Плъвенъ на два етажа съ три стаи Единъ Салонъ построена отъ дърва камани и керипачъ. висока 5 метра, дълга 6 метра, ширка 4 метра покрита съ керемиди съ дворъ около 600 квадратни метра при съѣди: Шамаки Мехмедъ, Белберъ Ибишъ и улица оценена за 250 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Надаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явятъ на мѣстопродаванието всеѣки присхственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 511 отъ 1895 год.

п. Схдеб. Приставъ: Ив. Чолаковъ

1—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Съобщавамъ за знание на желающитѣ да си купятъ кжца въ г. Плъвенъ, солидно построена отъ тухли, камъкъ, съ маза и дворски огради, на главната александровска улица, съ хубава просторна около 1 1/2 декара, градина собственост на Г-жа Евгеница Ив. Чомакова, се продава, желающитѣ да я купятъ, както и да я преглѣдатъ, могатъ да се отнесятъ до подписаний, който е натоваренъ отъ Г. Хр. Г. Върбенювъ, да влиза въ споразумение съ копувачитѣ. Плъвенъ

4—5

Ив. Ив. Доковъ.